

PÉCSI TUDOMÁNYEGYETEM
UNIVERSITY OF PÉCS

info Z ió

Magyarország első egyeteme®
1367

Légy te is szerkesztőségünk tagja!

Ha van véleményed, ha kreatív vagy, ha szeretnél alkotni...

Köztünk a helyed!

**KÜLDD EL NEKÜNK
BÁRMELYIK ÍRÁSOD,
LEGYEN AZ:**

- hír, interjú, kritika
- a szerelmednek írt vers, esetleg egy szakítás utáni naplóbejegyzés
- vagy a "hogyan éltem túl a vizsgaidőszakot" Facebook-posztod

**...JAH, ÉS CSAPJ HOZZÁ EGY
ÖNÉLETRAJZOT IS!**

INFOZIOMAGAZIN@GMAIL.COM

EMAIL TÁRGYA: INFOZÍÓ

72 501-500 (27707)

infozio@etk.pte.hu

SZERKESZTŐSÉG

Márton Rajmund (főszerkesztő) • Kaszás Kinga • Hodován Szabina • Csárdi Klaudia • Hamar Boglárka
Blatniczky Anna • Tóth Tibor

FELELŐS KIADÓ

Koczka Viktor

Köszöntő

„Valami véget ér...” - bármilyen fura is, ez a rövidke idézet rengeteg mindent foglal most magába, hiszen többek között elérkeztünk a 2017/2018-as tanév utolsó InfóZiójához, amelyet most Te is a kezdedben tarthatsz. Másrészt a szerkesztőség gerinceként funkcionáló keménymag is végleg leteszi a lantot, s az élet más területén kamatoztatja az ETK-n megszerzett tudást. Szép volt Csajok!! Továbbá Én is szomorú kötelességemnek teszek eleget, amikor utoljára a főszerkesztői köszöntőt írom, és ezzel átadom a kormánykezeket valaki másnak. Az egész szerkesztőségnek ezúton szeretném megköszönni azt a sokévnnyi belefektetett munkát és bizalmat, amellyel életben tartották az InfoZiót, és köszönöm Neked is, hogy volt miért, volt kiért hétről-hétre klaviatúrát ragadni!

Végezetül pedig, bár nehezen, de annál bizakodóbban adom át a stafétabotot, hiszen tudom, hogy a lap vezetését (minden nehézsége ellenére) olyan emberre bízhatom majd, aki legalább ennyire szemtelenül, de annál nagyobb perverzítással fogja időről-időre gerincre vágni az újságírás ősanját, egy bordóra mázolt spártai sisakokból és kecsketetemekből emelt lángoló oltáron, miközben a háttérben egy óriás ledfalon, néha-néha felvillan az InfoZió felirat, egy „etk-sokvagyunkmi” 'locsolóvers' társaságában!

Köszönök mindent! Sziasztok!

* kedvcsináló most nincs, de hidd el, ezután tényleg megéri átnyálazni az újságot

Márton Rajmund

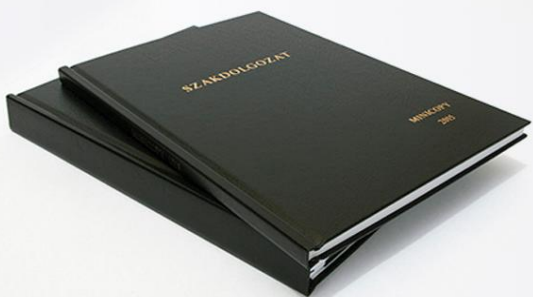

Egy negyedéves emlékiratai

Kedves Olvasó! Amikor ezeket a sorokat olvasod, remélem ennek a cikknek az írója - alias én -, már fél lábbal kint lógok az egyetemről. Mármint nem az egyik ablakán, hanem a hallgatói jogviszonyon túl, túl az államvizsga sötét bugyrain, ünnepelve a sikeres diplomát. (Nekem ez most még szép álmképnek tűnik, bár már látom a fényt annak az alagútnak a végén, mely megvalósulásához vezet.)

Utolsó soraimat írom ebbe az újságba (és lassan, de biztosan a szakdolgozatomba is), ezért vegyes érzelmek játszódnak le bennem, hasonlóan más végzős társaimhoz.

Ez az időszak számunkra, amikor a „**Minem jöttem én ide?**”, a „**Milyen jó is volt ez a néhány év!**”, a „**Mikor lesz már ennek vége?**” és a „**Lehetne még egy kis időnk addig?**” kérdések között tengődünk, és hangulatunk hol a legmélyebb szakadékba zuhan, hol az egekbe szökken. Olykor eszeveszettül pötyögünk a klaviatúrán minden percet kihasználva és munkálkodva azon, hogy a Szakdolgozatnak hívott gyermekünket megszüljük, máskor pedig könnyeink potyognak, mert nem jön a Múza, mely ihletet adna a Dicső Mű befejezéséhez. Nem mondanám, hogy egyszerű, de ennek is megvan a maga szépsége.

Bár **rengeteg dolgunk van** egyszerre, hiszen járjuk a kórházakat, hogy szerezzünk némi gyakorlatot a vizsgák előtt, írjuk a szakdolgozatot és tanuljuk (vagyis inkább tanulunk kéne már) az államvizsga tételeket, mégis néha elkap minket egy nosztalgikus hangulat, és időt szánunk arra, hogy nosztalgiázzunk az elmúlt négy év meghatározó élményein.

Hiszen ezek voltak azok az évek, melyek ifjúságunk legszebb emlékeit

ölelik fel. Rengeteg olyan dolgot éltünk itt át, melyek örökké bennünk élnek és akár majd az unokáinknak is elregéljük (bár néhány dolgot inkább majd titokban tartunk előttük).

Személy szerint, szívesen gondolkok vissza az Infóziós csapatra, a szerkesztőségi ülésekre, a megismert Interjúalanyokra, a sok-sok bepötyögött karakterre, melyek cikk formájában köszöntek vissza az újság lapjairól.

Sosem felejttem a fergeteges **ETK-s Sörházas bulikat**, amik nélkül nem

telhetett el hét, a közösségépítő nagy Laterumos „üdtőzéseket” és bográcsosításokat, ahol „**NEM VOLT HANGOTOK**”, mégis csendháborításért jelentettek minket a szomszédokban lakók. A **gólyatáborok** hangulatához semmi nem volt fogható, erről nemcsak a bőségesen folyó rosé ház-mester és a gumimacik gondoskodtak, hanem az a sok száz hallgató, aki jelen volt. Az egyetemi léthez hozzátartozott, hogy a jó szokásokhoz híven mindenki olykor-olykor elment a „**RÉTRE IBOLYÁT SZEDNI**”, majd ha megfáradt az „**ÁROK SZÉLÉN**” megpihent.

Komolyabbra eljött a betűket...

Elevenen él emlékeimben a **HÖÖK Mentorprogramon** keresztül mentorált fiatalabb hallgatótársaimmal eltöltött idő: a sok önismereti játék, a nagy gyrosozások, a gyerekkekszes teázások, a színezesek, a borkóstolók és kirándulások. Az egyik legszebb feladatomból volt a négy

év alatt, hogy Nektek segíthettem és megismerhettem Benneteket.

Eszembe jut, hogy egészségügybe készülökként, az ÁOK-s hallgatókkal összefogva mennyi munkát fektettünk abba, hogy másokon segíthessünk a több alkalommal megszervezett Palacsintalankodással, melyekkel az évek során több százezer forinttal sikerült támogatni a gyógyíthatatlan betegségben szenvedő gyerekeket. Hálás köszönet azoknak, akik kivették ebből a részüket és hozzájárultak az események sikeréhez!

A **város adta** megannyi **lehetőségével** éltünk - kiváló színházi előadások, koncertek, táncórák, „beülős helyek” tették színessé a hétköznapokat.

Az utóbbi négy év szépségét nemcsak a szórakozás adta, hiszen más feladatoknak és kötelezettségeknek is eleget tettünk. Olyan lexikális tudást szívtunk

magunkba, amit a kezdetekkor el sem tudtunk képzelni.

Ahhoz, hogy ezeket el tudjuk sajátítani, rengetegszer volt szükség a kávéra, ami szépen lassan gyorsan befészkelte magát a hétköznapijainkba és már nemcsak az élénkítés miatt ittuk, hanem rituálévá vált a fogyasztása: egy jó társasággal egy remek kávé, a város legjobb kávézóiban, a fontos dolgokat megvitatva a lelkünket is életben tartotta.

Most, hogy közeledünk ennek a csodás időszaknak a végéhez, átgondoljuk, min is mentünk keresztül eddig. Bár közhelynek hangzik, de az itt megkötött **Barátságok** és kialakult **Szerelmek** olyan erős gyökereket növesztettek a sok átélt élménnyel, hogy további utunkra is elkísérnek minket. Az Alma Materben szerzett tudás és tapasztalat segít hozzá minket ahhoz, hogy a jövőbe is tekinthessünk, és tudjuk, van miből építkezzünk. Már tervezzük, hogy hol fogunk letelepedni és dolgozni, hol éljük majd meg azokat az álmokat, amiket itt megálmodtunk, de akármerre is visz minket a sors, bármerre is sodor az élet, ne feledjétek, hogy **„ETK-SOK VAGYUNK MI” és „MIN-DENKI PÉCSI AKAR LENNI”**.

Köszönöm, egy élmény volt Veletek!
És Te, Kedves Olvasó, aki végigkövet-

ted utolsó hasábjaimat, ragadd meg az egyetemi élet minden pillanatát, ahogy mi tettük. Hamar szalad az idő, ezért használd ki a perceket, sírj, neved, hülyéskedj, okosodj és élj, hogy legyen, mire emlékezhess!

Csárdi Klaudia

Az Alma Mater büszkeségei

Szerencsés Fekete Nóri

**„A sport megtanít becsületesen
győzni vagy emelt fővel veszíteni.
A sport tehát mindenre megtanít.”**

Hemingway

Mikor kezdted el crossfitezni és miért ezt a sportot választottad?

Másfél éve kezdtem el crossfitezni, amikor Pécsre költöztem az egyetemi tanulmányaim miatt. Kicsi korom óta sportolok, szóval számomra nem volt kérdés, hogy az egyetem mellett is szeretnék valamilyen sportot űzni. Régen úsztam, szinkronúsztam, kajakoztam, és kenuztam.

Az erőnléti / konditermi edzések során tűnt fel, hogy elég jól teljesítek ezen a területen, így hát biztos

voltam benne, hogy valami olyan sportot választok, amiben ezt az éneket tudom kibontakoztatni. Voltak ismerőseim, akik meséltek nekem a crossfitről. Megtetszett a sport, így a beköltözésem utáni első napon már részt is vettem egy edzésen. Ettől a naptól kezdve, szinte minden napomat a teremben töltöttem. Szerelem volt első látásra.

Miről szól ez a sport? Milyen elemekből tevődik össze?

A crossfit egy életfilozófia és egyben versenysport is. Olimpiai súlyemelésből, pliometrikus, erőemelő és gim-

nasztikai gyakorlatokból álló komplex és funkcionális mozgásforma.

A versenysport részét úgy kell elképzelni, hogy egy versenyen szinte bármi előfordulhat, beleértve a terepfutást, kerékpározást, úszást, akadálypályát, kötélmászást, homokzsákcipelést. A szervezőktől függ, hogy adott versenynapon milyen elemekben kell a sportolóknak összemérettetniük magukat. Nagyon sokoldalú atlétának kell lenni. A sport sok koncentrációt, odafigyelést, türelmet igényel, cserébe mentálisan megerősíti az embert, ami az élet számos területén hasznosítható.

Miből áll egy edzés? Hogyan szoktál felkészülni egy versenyre?

Egy edzés általában másfél órás. Szerintem a legfontosabb része a bemelegítés, –ez kb. 20-25 perc - ahol rengeteg nyújtást, mobilizációs és aktivációs gyakorlatot végzünk. Ezt követően vagy technikázunk vagy egy erősítő blokkot csinálunk.

A technikázás általában súlyemelés vagy tornász elemek – például kézenjárás - gyakorlását jelenti. Az erősítő blokk pedig egy 20-30 perces kördzést jelent. Ezek után van egy WOD (workout of day), ami úgy néz ki, hogy egy adott gyakorlatsort időre kell teljesíteni vagy egy adott idő alatt bizonyos feladatokból a lehető legtöbb ismétlést kell megcsinálni.

Az edzés végén pedig választható

nyújtás vagy hengererzés. A versenyek WOD-okból állnak, melyeket 1 vagy 2 héttel a verseny előtt tudunk meg. Ezután kezdődik az igazi versenyfelkészülés, ami nálam annyit takar, hogy megcsinálom párszor a feladatokat, kialakítom a versenytaktikát, és a számomra gyengébben menő részeket még gyakorlom.

Mennyire nehéz összeegyeztetni az edzéseket a tanulóival?

Az elején nem volt egyszerű dolog összeegyeztetni a sportot az egyetemmel, de hamar belejöttem. Verseny előtti héten az edzésekre fektetek nagyobb hangsúlyos, ilyenkor előfordul, hogy egy-egy órát kihagyok. Ha viszont egy fontos zh előtt állok, akkor úgy intézem, hogy az edzések között legyen pihenőidőm és csak a tanulásra kelljen koncentrálnom. Általában vasárnap szoktam tanulás napot hagyni, azonban, ha verseny van, vagy egyéb programom, akkor igyekszem úgy beosztani az időmet, hogy edzések után is tudjak még tanulni. Vizsgaidőszakban a legkönnyebb a dolgom, mivel olyankor én osztom be, hogy mikor hol vagyok, és mennyit tanulok egy adott nap.

Mennyire veszélyes sport? Volt már komolyabb sérülésed?

Szerintem minden sportban vannak veszélyek és sérülések. Kellő figye-

lemmel, valamint a gyakorlatok helyes végrehajtásával, a sérülések kockázat minimális. Nagyon fontos, hogy ismerjük saját testünket és a jelzéseket, melyeket küld számunkra.

Én sokszor hajlamos vagyok ezeket figyelmen kívül hagyni, túledzeni magam. Ilyenkor előfordul, hogy az edzőm figyelmeztet/rám szól, hogy a mai napra elég, vagy csináljunk egy pihenőnapot. Komoly sérülésem nem volt szerencsére, egy-egy húzó-dás előfordul, de pár napnál többet sosem kellett kihagynom.

Milyen eredményekkel büszkélkedsz?

A legjobb eredményem eddig egy országos versenyen volt, Open kategória 2.hely. Eddig 6 versenyen vettem részt ebben a kategóriában. Idén lesz egy versenyem ebben az osztályban, azonban jövőre a "profi" Rx-ben szeretném megmérgetni magam, mivel ez az a kategória, amivel el lehet jutni a későbbiekben nagyobb versenyekre is.

Úgy tudom az idei évben súlyemelésben is megméretteted magad. Mik a terveid a jövőre nézve?

Az idei MEFOB lesz az első nagy súlyemelő versenyem. A megmérettetés előtt Szombathelyen lesz az első olyan versenyemen, ahol hivatalosan is teljesíteni szeretném a III. osztályt. A MEFOB-ra, a II. osztályt tűztük ki célul. A továbbiakban pedig az I. osztály és az országos versenyeken levő dobogós helyek valamelyikének elnyeréséért fogok küzdeni. Ha minden a terv szerint megy pár éven belül akár nemzetközi versenyekre is ki tudok jutni. Ez azonban még messze van és kemény edzésekre lesz szükségem a kijutáshoz.

Szeretnél majd a későbbiekben edzőként is tevékenykedni?

Egyszer mindenképp szeretnék edzősködni. Tervezem, hogy az egyetem mellett vagy azzal párhuzamosan elvégzem az edzőit is. Szeretek segíteni másoknak a céljaik elérésében, a fejlődésben, mert jó érzéssel tölt el, hogy hozzájárulhatsz a sikerükhöz. Egyelőre a napi két edzés és az egyetem annyira lefoglal, hogy nem lenne túl sok időm edzősködni. Mindezek mellett úgy érzem, több tapasztalatot kell szereznem ahhoz, hogy igazán jó edzővé válhassak.

Mit jelent számodra a crossfit? Mit tanított neked?

Egy olyan közösséget jelent, akik támogatnak, örülnek egymás sikereinek, és együtt küzdenek meg nap, mint nap az edzőteremben, kortól, nemtől és edzettségi szinttől függetlenül.

Nagyon sokat tanultam ez alatt a másfél év alatt. Kitartást, magabiztosságot, valamint erőt adott nekem ez a sport, de ami mégis a legfontosabb az az, hogy segített elfogadni önmagam. Kiskoromban azért csúfoltak, mert kövér voltam. Középiskolában a fiúk mindig azzal piszkáltak, hogy izmosabb vagyok náluk. Sokszor rosszul éreztem magam, pedig nem kellett volna. Keményen megdolgoztam azokért az izmokért és ma már büszke is vagyok rájuk. Abszolút nem érzem magam kevésbé nőiesnek, sőt most érzem magam igazán jól a bőrömben. Mindezt a crossfitnek és a pozitív mentalitásának köszönhetem.

Hodován Szabina

Szex és iszlám nagy vonalakban

Kedves Olvasóm, megígérem, hogy ezúttal sem okozok majd meglepetést - ám a rendkívüli csalódás okozásáról már nem szólhatok ily' egyöntetűen -, **így a tőlem már olyanra megszokott módon természetesen ismét az erotikáról lesz szó, de lássuk ezúttal a szex az iszlámban kérdéskört.**

Írásom újfent olvasással kezdődött, így átadnám az olvasottakat, mert

rengeteg érdekes ténnyel találkoztam az információ gyűjtögetésével eltöltött kalandos óráim során.

E vallás esetében nem mondok újdonságot talán, ha azt állítom nem történt semmiféle forradalom a már említett területen, az okosok pedig azt állítják, hogy az iszlámban nem is volt erre szükség. A Koránban ugyanis - amely könyv szerint élnek és tesznek bármit, amit tesznek – mindenre pontos utasításokat találnak. A vallás egyértelmű szabályai lehetővé teszik a gyakorlói számára, hogy teljes felvilágosítást nyerjenek és minden információ birtokukban legyen, amelyre csak szükségük lehet ahhoz, hogy a lehető legtermészetesebben állhassanak akármilyen felmerülő problémához. Amennyiben ez jól működik,

abban az esetben rendkívüli dolognak gondolom, hogy a fiatalokat ekképpen vezetik rá saját nemi szerepeik mibenlétére, ugyanis rengeteg lehangoló élménytől és kudarcok sorozatától menekülhetnek meg, amelyek a későbbiekben rányomhatnak bélyegüket a szexuális élményekre és teljesítményre. Persze amennyiben ez így működik, de honnan is tudhatnánk mi azt... Igaz, nem szabad a szélsőséges tálib-uralomra vagy a jelen háborús helyzetre alapoznunk, mert az olyan, mintha a kereszténységet a spanyol inkvizíció idején történtek alapján helyeznénk el magunkban!

A keresztény vallás szemérmessége egyébként teljesen szemben helyezkedik el az iszlám által vallott több dologban is. Az iszlám ugyanis semmi kivetnivalót nem talál a nemi vágyban (eltekintve attól, amennyiben az természetellenes vagy a fogantatást akadályozza). Az előjáték rendkívül fontos és magától értetődő dolog a hálószobában, azonban a házasság előtti szex teljes mértékben tiltott, néhol még halálbüntetéssel is járhat érte.

A Bibliában olvashatjuk, hogy a **'földre vesztegetett mag'** halálos bűn és az iszlám ugyan szintén nem helyesli ezt a magatartást, de nem is tartja súlyos kihágásnak, nem úgy,

mint a homoszexualitást.

A meztelenség tilalma talán a legelső dolog, ami eszünkbe jut e vallás emlegetésekor. Az, hogy ezek a burkába öltözött nők miért kell, hogy elfedjék teljes testüket rendkívül érdekes olvasmány volt számomra, ugyanis a legfőbb oka ennek a nő, aki maga a szexuális kihívás minden férfi számára. Ezért kell többek között a férfi mögött az út szélén közlekednie és még lépéseivel sem kelthet zajt, amit hogy ennyire komolyan vesznek, igencsak arra utal, mennyire a szexuális feszültség köré épül minden az ő világukban is.

Nyugati ember számára az lehet furcsa – számomra is továbbra is -, hogy nem szerelemből házasodnak. Persze előfordul, de nem az a bevett gyakorlat, így aztán a szex gyakorlatilag testgyakorlás, persze ez miért is lenne baj, de többnyire azért űzik ezt az egyébként nagyszerű szabadidős tevékenységet, mert célja van, pl. a nemzés ugyebár, de azért nyugati ember számára szokatlan dolog ez...

Amit még megemlítenék az a többnejűség, ugyanis a sarífa, vagyis az iszlám jog megenged négy feleséget, ami azért érdekes, mert ez a gyakorlatban tulajdonképpen a válás egy szelídebb keleti formája. Életükben a különbség a szerepekben van, így

előfordul, hogy a feleség beszéli rá a férjét egy újabb feleségre, ugyanis adott esetben ő már inkább nagymama lenne vagy hasonlók. Persze a férjnek kötelessége eltartani ezután is feleségét, de miért ne maradhatna ez ezután is jól működő kapcsolat.

A közel - keleten azonban a poligámia, pláne a négy feleség éppenséggel olyan ritka, mint itt nálunk a sokat emlegetett és állítólag létező monogámia. Érdeemes lenne elgondolkoznunk, hogy vajon ilyenkor ki hazudik nagyobbat...

Kaszás Kinga

Patyomkin-falvak, jólét és jóllét, vér a padlón, halál, félek.

Üdvözöllek Titeket! Ha minden igaz, utoljára írok Néktek. Ti, akik nem csupán az előadások közti szünetekben lapoztatok fel az újságot - jobb

híján, hogy viccek után kutassatok, netán átböngésszéték a képeket - tudjátok, hogy az esetek túlnyomó többségében nem a kiskutyákról, vagy az aktuális divatról íródott cikkek alatt volt olvasható a nevem.

Ennek nyomán a Főszerkesztő Úr ezúttal is egy hasonlóan jó ötlettel állt elő, melynek köszönhetően azok, akik eddig eljutottak az olvasásban, a továbbiakban a '**Titkok országában**' található ma is fennálló **Rákosi Mátyás Magyar Kórházzról**, valamint a számára otthont adó - hivatalos nevén - **Koreai Népi Demokratikus Köztársaságról** bővíthetik ismereteiket valamelyest.

Egy kis történelem... A második világháború után a Szovjetunió, illetve a többi népi demokratikus köztársaság érdeklődése igencsak megnőtt Korea iránt, melynek valószínűleg politikai vonatkozású okai voltak. Észak-Korea számára mind a háború alatt, mind az azt követő 'újjáépítés' időszakában sok segítséget nyújtot-

tak ezek az országok, köztük Magyarország. A dokumentumok alapján a Rákosi Mátyás Kórház 1950 és 1953 között hadikórházként üzemelt, az ezt követő 'békésebb' időszakban pedig polgári kórházzá szervezték át. Akkoriban 8 orvos csoport váltotta egymást, ami összesen 225 ápolót és sebészt jelentett, akiket a magyar állam az ott élő emberek megsegítésére küldött a távoli földrészre. Ebből a létszámból egyébként ma már 10-en sincsenek életben. Az intézmény pedig a mai napig működik...

Minekutána én nem jártam a közelben, másvalakinek a beszámolóira támaszkodom, akiről úgy gondolom, nincs oka valótlant állítani, Vujity Tvrtko-ra hivatkozom tehát az elkövetkezendő sorokban.

Az újságíró a Magyar Baptista Szeretetszolgálat vezetőjével, dr. Szilágyi Bélával látogatott el az országba, a kiruccanásról készült kisfilmjét pedig

2010 júniusában mutatta be. A Rákosi Mátyás Magyar Kórház és Árvaházban uralkodó állapotokról vetített képsorok nem igazán hasonlítanak arra a kirakatkórházra, amelyet a BBC riportereinek mutattak meg vendéglátóik egy másik alkalommal. Tvrtko felkereste az egyik orvost, dr. Bender György ortopéd sebészt, aki arról mesélt, hogy a műtőben akkoriban folyamatosan operációk zajlottak, pl. a földeken elszórt, de addig fel nem robbant amerikai gránátok miatt, amelyeket sajnos legtöbbször

kisgyermekek 'találtak meg'.

Ezt követően múltidézésbe csöppenünk, amelyben kalauzunk arról számol be, hogy látogatását '0091'-ben tette, amely évszám itt magyarázatra is szorul. Az országban ugyanis nem az álta-

lunk ismert és használt időszámítást alkalmazzák, hanem Kim Ir Szen Nagyvezér Elnök Elvtárs születésének napja az időszámítás kezdete. Első útjuk a reptérről a nagyvezér 32 méter magas bronz szobrához vezetett, ahol ezek tisztították épp' a műemléket a tér kövein térdepelve.

Az útjuk célját elérvén végül erős képsorokat láthatunk a kórházról, illetve

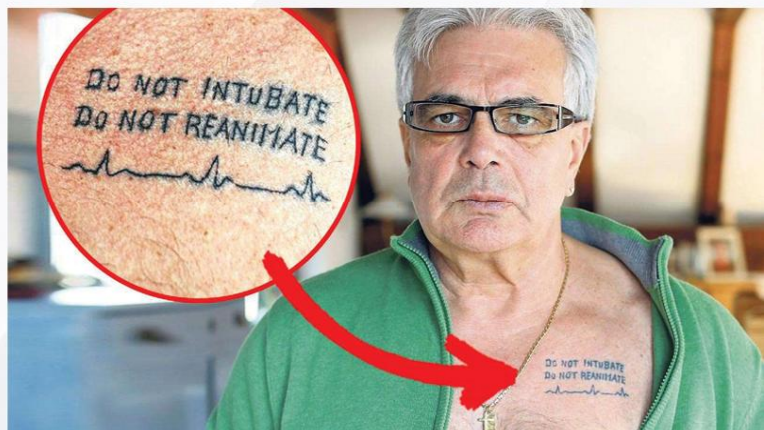
az árvaházról. Az épületben tett kör-túra alkalmával a kórtermekben fekvő betegeket vigyázzállásba ug-rasztják a stáb köszöntésére.

Az áramkimaradások gyakoriak, így a műtőben is sokszor lámpafény hűjén, de altatás és érzéstelenítés nélkül operálnak az orvosok. Az úgy-nevezett gyógyszertár egy olyan régi szekrény, amely a nagymamám nyári konyhájában állt annak idején és mondanom sem kell, szinte telje-sen üres. 'Jó hír' azonban, hogy van afféle gyógyuló szoba, ahol a kikap-csolódni vágyó páciensek kedvükre válogathatnak, mégpedig a nagyve-zér önéletrajzától kezdve beszédein át, dicsőséges életéig minden félét.

Az árvaház padlóján tífuszos, tetves és természetesen alultáplált aprósá-gok csúsznak-másznak. Az alig néhány hónapos csecsemőket a padlón próbálják elaltatni és a beszámoló alapján egyikük a csapat szeme láttára lehelte ki picit lelkét.

Észak-Koreában tehát minden rendben. Amíg nukleáris töltetekre és rakétákra van pénz, de az embe-rek millió számra halnak éhen a koszban és a mocskokban, addig minden rendben. Tényleg, minden rendben...

Kaszás Kinga

DNR tetoválás

A figyelmeztetés

A tetoválás fogalma majdnem minden antik kultúrában megtalál-ható. Többségük a mágiával, a ter-mészetfelettil kapcsolatos szim-bólum. Aki bőrére festetett, az azt szerette volna, hogy a tetoválás függvényében ismerjék el státusát.

Ez a dolog valamelyest így fest nap-jainkban is. Habár a tetoválás okai teljesen mások lettek, az egyediség igénye a mai napig megmaradt. A szimbólum kiválasztása sok eset-ben tudat alatt történik, más szóval a tetoválást asszociáljuk valamilyen pszichikai, vagy fizikai vonásunkkal. Miben függ össze a tetoválás és az újraélesztés?

Azt gondolhatnánk, hogy egy pár éve kialakult jelenségről van szó, pedig a testre figyelmeztetésként tetovált üzeneteket már évtizedek óta hasz-

nálják a mai modern kultúrában is. A jelenség, amiről írok a „Do Not Resuscitate” azaz „Ne élessz újra” szöveg, amelyet az emberek a testükre tetováltatnak, hogy ezzel jelezzék az orvosoknak: bizonyos esetekben nem szeretnék, hogy klinikai halál állapotkor megpróbálják őket visszahozni az élők sorába.

A legtöbb ember tisztában van azzal, hogy jogukban áll nyilatkozni arról, hogy szükséges esetben szeretnének-e újraélesztést kapni, vagy sem. Azonban jogilag ez úgy működik, hogy ezt megbeszéljük a családtagjainkkal, majd írásbeli nyilatkozatot teszünk és annak példányát a háziorvosnak adjuk.

Mindebből adódik a vita, egészségügyi dilemma, jogi csata, hogy ha

valaki nem tette meg a megfelelő jogi intézkedéseket, viszont ott van a tetoválás - ami elég hangsúlyos önkifejezési forma - ami azt üzeni, hogy ő nem szeretne újraélesztést, akkor a kezelőorvos mit tehet, meddig mehet el a jog és a medicina keretein belül?

Nos, rengetek ilyen esettel találkoztak az egészségügyi dolgozók az elmúlt években. Főleg Amerikában terjedt el ez a jelenség. Az életmentő beavatkozás elutasítására vonatkozó döntésekkel kapcsolatos szabályok az USA-ban államonként változnak, de általában a beteg írásos hozzájárulása szükséges ahhoz, hogy az orvosok ne végezzenek el egy ilyen beavatkozást. A tetoválások jelenleg nem számítanak jogilag érvényes akaratnyilvánításnak.

Volt már olyan eset, ahol a kórház or-

vosetikai tanácsadója ennek ellenére azt tanácsolta az orvosoknak, hogy ne hajtsák végre a beavatkozást, mert szerinte a jog nem mindig elég rugalmas ahhoz, hogy érvényesüljön a betegek akarata, és egy tetoválás is lehet legalább olyan erős akaratnyilvánítás, mint egy hivatalos papír.

Tényleg nehéz megtalálni a helyes választ. Ha valaki potenciálisan érintett személy, akkor nagyon hosszasan el kell gondolkodnia azon, hogy mit helyez előtérbe. Csak a jogi nyilatkozattételt veszi figyelembe, vagy hajlandó a dolog rugalmasabban kezelni a helyzetet?

A US National Library of Medicine és szatmar.ro (Tudatalatti nyoma a tetoválás) nyomán.

Flamar Boglárka

Nyugat + zombik

„Botrány b-meg!”-Ignotus.

Régmúlt időkben sámánok lakta vi-

déknek tetszettek Pannonia dús ősi erdei, melyekben Árpád népe élte életét táltosuk iránymutató szavait követve. Történt egyszer azonban; nem is oly sokkal letelepedésük után, hogy mellkasukon keresztet viselő páncélos lovasok érkeztek távoli nyugati földekről...

Végül Árpád népe elveszett egy gigászi csatában az Egyistenhívők kardjai által, a jövővirágot termő Csodafa tövében. Szellemeik azonban nem távoztak el a létezés más síkjára, földi maradványaik közelében maradv mind a mai napig kísértenek. Egész pontosan az Erzsébet körút és a Dohány utca sarkán.

Körülbelül így lehetne összefoglalni a Nyugat + zombik képregény történetének előzményét, mely az egyik leg híresebb magyar irodalmi újság szerkesztőségének egy kivételesen abszurdá és véressé váló estélyét meséli el a pesti New York kávéházban a Nagy Háború idején.

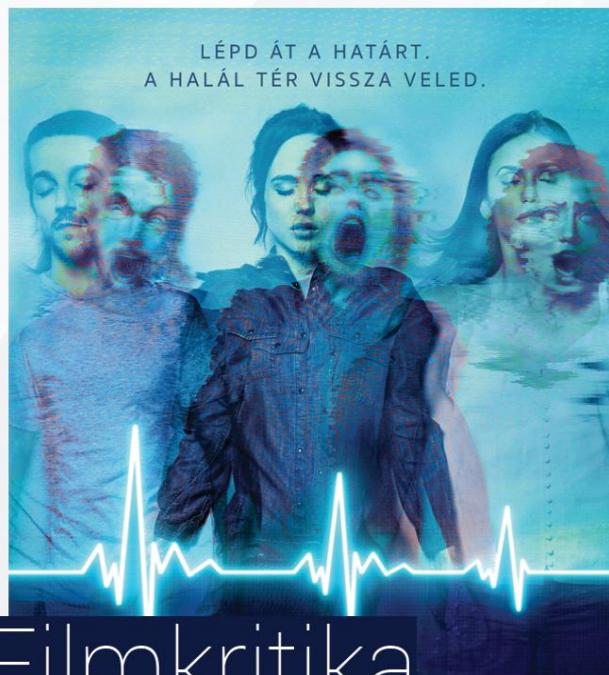
Egy, az USA-ban a Watchmen-nel és a Maus-szal a 80-as évek végére ténylegesen komoly irodalmi és képzőművészeti szintre lépett műfaj; a képregény egyik legfrissebb hazai képviselőjét tarthatják kezükben az olvasók, ha befektetnek Csepella Olivér 2017 decemberében megjelent művébe.

A poénok és irodalmi utalások ott ütnek, ahol kell, és akkor, amikor érdemes, így az erre fogékony közönség számára teljes mértékben élvezhető műről beszélünk. A képi világ kicsit kiforratlan, néha nem alkot egységes egészet úgy, mint egy angol-szász vagy belga/francia képregényben, de hangsúlyozandó: első képregényes rajzoló/íróval van dolgunk, akinek nagy érdeme, hogy a nyilvánvaló kísérletezés mellett több, mint 260 oldalon fenn tudja tartani az olvasók figyelmét.

Most múlik el pontosan az az időszak az emberiség történelmében, mikor a nyomtatott irodalom még képes valamilyen szinten fennmaradni a digitalizált formákkal szemben.

A visszatérésre az elmúlt évtized tapasztalatai alapján a zéróhoz közeli esély van, de ez ne tántorítsa el a kedves érdeklődőket attól, hogy néha napján támogassák a tisztességében megőszült és hattyútáncát már réges-rég eljárt; de így őszintén, mindenféle ránehezedő megfelelési kényszerből adódó nyomás nélkül újra kísérletező fázisába lépett nyomtatott irodalmat, melybe a képregények új színt hoztak és jelenleg virágkorukat élik.

Jóth Tibor

Egyenesen át (Flatliners)

A medikus odaát van

2017-ben mutatták be az Egyenesen át című filmet, melynek meggyező nevű eredetijét még 90'-ben Joel Schumacher rendezte. A köznyelvben élő „régén minden jobb volt” sztereotíp fertővé degradált hibás törvényszerűsége jelen esetben, sajnos, nagyon is él.

A Schumacher-féle verzió két okból érdemel említést: egyrészt olyan későbbi színészsoríások játszottak benne, mint Kiefer Sutherland, Kevin Bacon, Oliver Platt és a magát akkor még szende szűzként eladó Julia Roberts. Figyelemreméltó a rendező által alkalmazott képi világ is: a kórházakat barokkos templomokkal

ötöző díszletek, a 90-es évekre jellemző hatalmas, ódon üres lakások, a kísérleti szintetizátoros hanghatások és a meleg, illetve hideg színek játéka teljesen egyedi hangulatot kölcsönöztek a filmnek.

A történet főhőse: „Néhány orvosgyógyász bátor és őrült kísérletre szánja el magát. A halál utáni élet érdekli őket, hát próbaképpen meghalnak. Mindez persze laboratóriumi körülmények között zajlik, a barátai meg ott vannak mellettük, és a megfelelő pillanatban mindig újraélesztik őket.” Nem mintha kötekedni akarnék, de annak a valószínűsége, hogy egy orvos a 12 pár agyideg ismerete nélkül betegek közé kerüljön (ahogy teszi azt az egyik delikvens az új filmben) elegendő a nullával. Tudniillik már első évben buktató jellegű, kötelező tananyag. Továbbá az a tény, hogy az egészségügyi hallgatóknál hipohonderebb, halálfélősebb bagázst a világ nem hordott a hátán, tovább csökkenti a történet hiteltelenségét. Így a szakmaiság boncolgatása helyett maradjon a misztikus kérdés: mi történik tudatunkkal, lelkünkkel a halál után?

Az új verziót a 2009-ben A tetovált lánnyal bizonyított dán rendező; Niels Arden Oplev jegyzi. A főszereplők közt feltűnik Ellen Page és Diego Luna. Mellékszerepben láthatjuk Kiefer Sutherlandet is. Az új verzió fogta az eredeti minden humánussá-

gát és felcserélte azt misztikus hollywoodi akcióval. A főszereplő Courtney (Page) manipulatív módon használja ki társait, miközben azoknak a történet legelején maximum reagálni marad idejük.

Azoknak ajánlható mindkét film, akik nem vetik meg a természetfeletti témákat és képesek azonnal kikapcsolni agyuk szakmai oldallal foglalkozó részét, így nem kell feleslegesen törniük magukat és a moziszek karfáját sem.

Jóth Tibor

Középkori magyar inkvizíció

magyar táltos és mágusperek

Az inkvizíció egy olyan középkori egyházi bírósági intézmény volt, melyet a hit és az erkölcs tisztaságának védelmére hoztak létre. A római katolikus egyház eretneknek nevezett minden olyan személyt, aki az egyház filozófiai – de nem feltétlenül teológiai – elveivel ellentétes nézeteket vallott. A sámánok az áldozati szertartásokon és sorskutató jövendöléseken kívül az emberi és állati betegségek gyógyítását is gyakorolták, ennek következtében a magyar

hitvédelmi intézmény biztosai az inkvizíció lényegét a népi gyógyítások, kuruzslások és a sámánok irtásában látták.

A 13. századi magyar egészségügyi fejlődésben kétségtelenül nagy megtorpanást jelentett a tatárjárás. Ezekben az időkben a sámánok, már majdnem kizárólagosan csak gyógyító tevékenységet végeztek. Noha már ekkor is léteztek orvosok, sokszor mégsem gyakoroltak olyan minőségű gyógyító tevékenységet, mint a sámánok. Az egyszerű nép félelemmel, vegyes tisztelettel, de annál nagyobb bizalommal fordult egy 'va-

rázstudó' felé, mint az elméletileg képzett orvosokhoz. Akadtak, akik nem fogadták el gyógyítási módszereiket, így egyes mágusokat gyakran kuruzslással vagy ellenérték fejében történő gyógyítással vádoltak meg.

A magyar táltosok olyan ősi soron megmaradó, nemzedékről nemzedékre szálló egyéni módszerekkel kúrálták az embereket, melyek alapjai fellelhetőek a mai modern orvoslásban is. Gyógyító tevékenységük alapeleme a tisztátalanság eltüntetése és a gonosz szellem elűzése volt. A gyógyításokat szakrális cselekmények, énekek, zenebonák, ráolvasások, a ház különböző szegleteiben történő lármaverések, azaz ördögűzések kísérték. Érdekes, hogy a ma használatos zsiger szavunk is valószínűleg innen ered, ugyanis az ősi táltosok a gyógyítást körülvevő ördögűzést sigérnek nevezték.

A diagnózis helyes megállapítására néha egészen mai módszereket is al-

kalmaztak. Egy eset például azt meséli el, hogy a gyógyító a beteg ütőerét tapogatta, lázát mérte, füleit a beteg meztelen mellére hajtotta, hogy szívverésüket meghallgassa, torokvizsgát tartott, sőt a szem szivárványhártyájából igyekezett a betegség okát meghatározni. Akadtak olyanok, akik már akkoriban ismerték a vizeletvizsgálatot, ugyanis az ürülék sűrűségének fokából vagy a vizelet színéből következtetni tudtak egyes betegségekre. Voltak mágusok, akik a hideg vizet használták fel kúra gyanánt. A forrásvízzel történő gyógyításnak különös erőt tulajdonítottak, szent víznek is nevezték. Jól ismerték a vizespakolásokat, zuhanyokat, gőzöléseket. A reumás problémákkal küzdő emberek számára tökéletes gyógymód volt a gőzzel történő kezelések valamilyen formája. Ilyenkor általában hevített köveket dobáltak a vízbe, és az így keletkező gőz oldotta az izmokban, ízületekben levő fájdalmat és merevséget.

Szerzetesek körében gyakran megfigyelhetők a különböző szembetegségek, hisz naphosszokat töltöttek kódexek olvasásával, másolásával. A nagyfokú terhelés következtében szürkehályoggal, zöldhályoggal küszködtek így szükségessé vált egy mágus segítsége. Számos ügyes kezű sámán létezett, akik hályogoperációkat is végrehajtottak Isten segít-

ségével, így általában a legjobb eredményeket érték el.

A Szent Lázár-betegség, azaz a lepra kezelése alól sokszor igyekeztek kitérni a sámánok, mert csak a megjelölt kórházakban erre specializálódott betegápoló rend tagjainak volt joga ezzel foglalkozni. Sámánpercek tanúvallomásaiból köztudott, hogy a sárospataki és nagyszombati lepratelepeken is tevékenykedtek gyógyítók.

A sok betegség között már a középkor idején is gyakori volt a gyermekeket tizedelő torokgyilk. A páciensek kemencébe tétele láz ellen egész Európában elterjedt gyógyítási mód volt, azonban sokan rosszul alkalmazták a módszert, így a sietve hívott sámánok már későn érkeztek a félelmetes „gyilk” gyógyítására.

Az Anjou korban kitört és egész Európát megtizedelő feketehimlő idején sikerrel alkalmazták a kelények, daganatok felvágásának módszerét. A sok háborúskodás, amely a 13. századot végig kísérte, sok halottat, sebesültet jelentett a magyarság életében. Bizonyos hadakat királyi és főnemesi udvarok orvosai kísérték, azonban az egyszerűbb hadinépben a sámánok voltak azok a személyek, akik elsősegélynyújtó szerepet töltöttek be. Főbb feladatuk a nyílvevők kihúzása volt a sebesültekből.

Mindezek mellett a legtöbb esetben természetes módszereket alkalmaztak a különböző betegségek orvoslására. Gyógyfüvekből főzeteket, szirupokat készítettek, fülbaj kezelésére pedig megoldást nyújtott a tetőrózsa húsos leveleiből kiperéselt lé, melyet a beteg fájó fülébe csepegtettek. Égési sebeken és egyes bőrbetegségeken olvasztott gúnárzsírral próbálták meg enyhíteni a fájdalmakat.

Összességében nagy elismeréssel tartozunk ezeknek az eltűnt, a természet titkait kutató egyszerű embereknek, hiszen gyógyító tevékenységük már évszázadokkal előre megalapozta a mai modern orvostudományban használatos módszereket.

Hodován Szabina

Sok mindent tudnak be a Hold „mágikus” erejének, ám hosszú ideig semmilyen tudományos alapja nem volt ezeknek a feltevéseknek, csupán megfigyeléseken, tapasztalatokon alapultak. Rengetegen gondolták úgy, sőt tapasztalták már a múltban is, hogy rosszabbul alszanak telihold idején, ezért ez irányú tapasztalataikat azonnal a Holddal hozták összefüggésbe, mondván, mennyire varázslatos, rejtélyekkel övezett égitest, hiszen még az árapály jelenséget is szabályozza. Sok tudóst is foglalkoztatott a kérdés: Vajon a Hold tényleg hatással van az emberekre és az alvási ciklusukra?

Már a görög gondolkodók is elmerengtek ezen a kérdésen. Arisztotelész és Plinius úgy vélték, az agyunk a legnedvesebb szervünk, ezért ugyanúgy hatással van rá a Hold, mint a tengerre az árapályt illetően. Plutarkhosz egyik értekezése arról szólt, vajon miért látjuk úgy, mintha a Holdnak arca volna. Később, a középkori Európában a vérfarkasok és a vámpírok jelenléte között voltak

Vajon a Hold tényleg hatással van az alvási ciklusunkra?

Már az idők kezdete óta úgy gondolják az emberek, hogy a Hold befolyásolja a mindennapi életünket.

párhuzamot a teliholddal. Mai napig is él a köztudatban, sokan hisznek is benne, hogy a telihold hat az emberekre, növelve az öngyilkosságok, közúti balesetek és más szokatlan események gyakoriságát. Persze, erre nincs tudományos magyarázat, sőt a tudósok egyáltalán nem is gondolják, hogy bármiféle kapcsolat lenne a két jelenség közt.

Sok vizsgálatot folytattak már ebben a témában, de eddig mindegyik vagy ellentmondásokba ütközött, vagy nem támasztotta alá a Hold ilyen jellegű szerepét. Egy 1985-ben kiadott tanulmány szerint, amely 37 korábbi teliholddal kapcsolatos vizsgálatot vett számításba, a Holdnak semmi köze az emberek szokatlan viselkedéséhez és a rendkívüli eseményekhez, további tanulmányozás pedig felesleges.

Hasonló véleményen van például Jürgen Zulley, a Regensburgi Egyetem biopszichológiai professzora is, aki szerint a Holdciklus egyáltalán nincs hatással az alvásunkra. Úgy gondolja, hogy az ember mindenre magyarázatot keres és az egyik lehetséges, egyesek számára kielégítő válasz az alvászavarra a telihold jelensége. Persze ennek szerinte semmilyen tudományos magyarázata nincsen, csupán az emberek elhitetik magukkal, hogy a Hold a felelős és úgy is lesz. De ez csupán belemagyarázás.

Ám létezik a másik oldal is, ugyanis néhány éve egy svájci kutatócsoport nyilvánosságra hozott egy tanulmányt, miszerint egyértelmű bizonyítékot találtak a Hold emberek alvására gyakorolt hatásaira. A Baseli egyetem kutatói több mint 30 önkéntes alvását vizsgálták, két csoportra osztva. A kísérlet során monitorozták az alanyok agyhullámait, szemmozgásait és mérték a hormonkiválasztást is. A vizsgálatok mind szubjektív, mind objektív szempontból azt mutatták, hogy az alvás minősége a Holdciklussal összefüggésben változik. Teliholdkor ugyanis a mélyalvással kapcsolatos agyi területek aktivitása 30%-kal csökken. Azt is megfigyelték, hogy az embereknek átlagosan 5 perccel tovább tart elaludni és 20 perccel kevesebbet alszanak.

Mindezen körülmények váltották ki az önkéntesekben azt az érzést, hogy rosszabbul aludtak, mint általában. Az is kiderült, hogy az alanyoknak alacsonyabb volt a melatonin szintjük, amely az alvás-ébredés ciklust szabályozó hormon.

A kutatók ezt azzal magyarázták, hogy van egy úgynevezett cirkuláris ritmusunk, amely valószínűleg még a régi idők maradványa. Ugyanis akkoriban a Hold felelt az emberek mindennapjainak ritmusáért. Ez egyébként a tengeri élőlényeknél ma is megfigyelhető, a szaporodási ciklusukat ugyanis a Hold szabályozza. Napjainkra ez a hatás nagyban vesztett az erejéből köszönhetően a villanyfénynek.

A Göteborgi egyetem kutatócsoportja is erre a kérdésre akarta megtudni a választ, ezért 47 ember alvási szokásait vizsgálta. Az eredmények azt mutatták, hogy az alanyok átlagosan 25 perccel kevesebbet aludtak teliholdkor, mint általában. A férfiak pedig különösen érzékenyen reagáltak, ugyanis 50 perccel megrövidült az átlagos alvási idejük. Hozzá kell tenni, hogy a kutatás vezetője, Michael Smith PhD hallgató hangsúlyozta, bár a vizsgálat megerősítette azt a korábbi feltételezést, miszerint a Hold hatással van a testi funkcióinkra, az alvási ciklusunkra, illetve,

hogy a szervezetünk szinkronban van a Föld forgásával, nem szabad elfelejteni, hogy ez csupán egy kisebb vizsgálat volt, így még nem lehet messze menő következtetéseket levonni a témával kapcsolatban. Újabb kísérletek kezdeményezését javasolja.

Tehát, bár megannyi kutatást végeztek már a témával kapcsolatban és vannak is bizonyítékok, mégis a jövő kutatóira vár a feladat, hogy végleg eldöntsék ezt a kérdést. Addig is a saját tapasztalatainkra kell bízunk magunkat.

Blatniczky Anna

**HAVI BÉRLLET
4500FT**

**FUNKCIONÁLIS ÓRÁK
TRX
HOTIRON
1200FT/ÓRA**

**TÖBB MINT
15%
KEDVEZMÉNY**

mecsekfitness
MINDEN AMI FITNESS

**KEDVEZMÉNYES SPORTOLÁSI
LEHETŐSÉG AZ EGÉSZSÉGTUDOMÁNYI
KAR HALLGATÓI SZÁMÁRA!**

PÉCS, YBL MIKLÓS UTCA 10. MECSEK ÁRUHÁZ

